

טורן טורבינר יעקב
104923
בן חוה ושלמה
נולד ב- 1929
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- 4.1.1949
בקרבנות רפיח.

טורבינר יעקב

בן שלמה וזהו, נולד בשנות 1929 בעיירה בחובנה ליד לובלין אשר בפולין. בימי השואה מצא מקלט יהוד עם אמו בבית נוצרי. אחורי השחרור עבר ללבולין, הציג לתנועת "השומר הצעיר" ויצא באנטיב-דיבריה. ב-1945 העמיל באוניה "שבתי לוינסקי" והיה בתוכשורה מגיסת בגבעת-ברנה, שם התרכז גרעין ההשאול על העבודה ועל ההגנה, תabilimod ואיש פלמ"ח מסור.

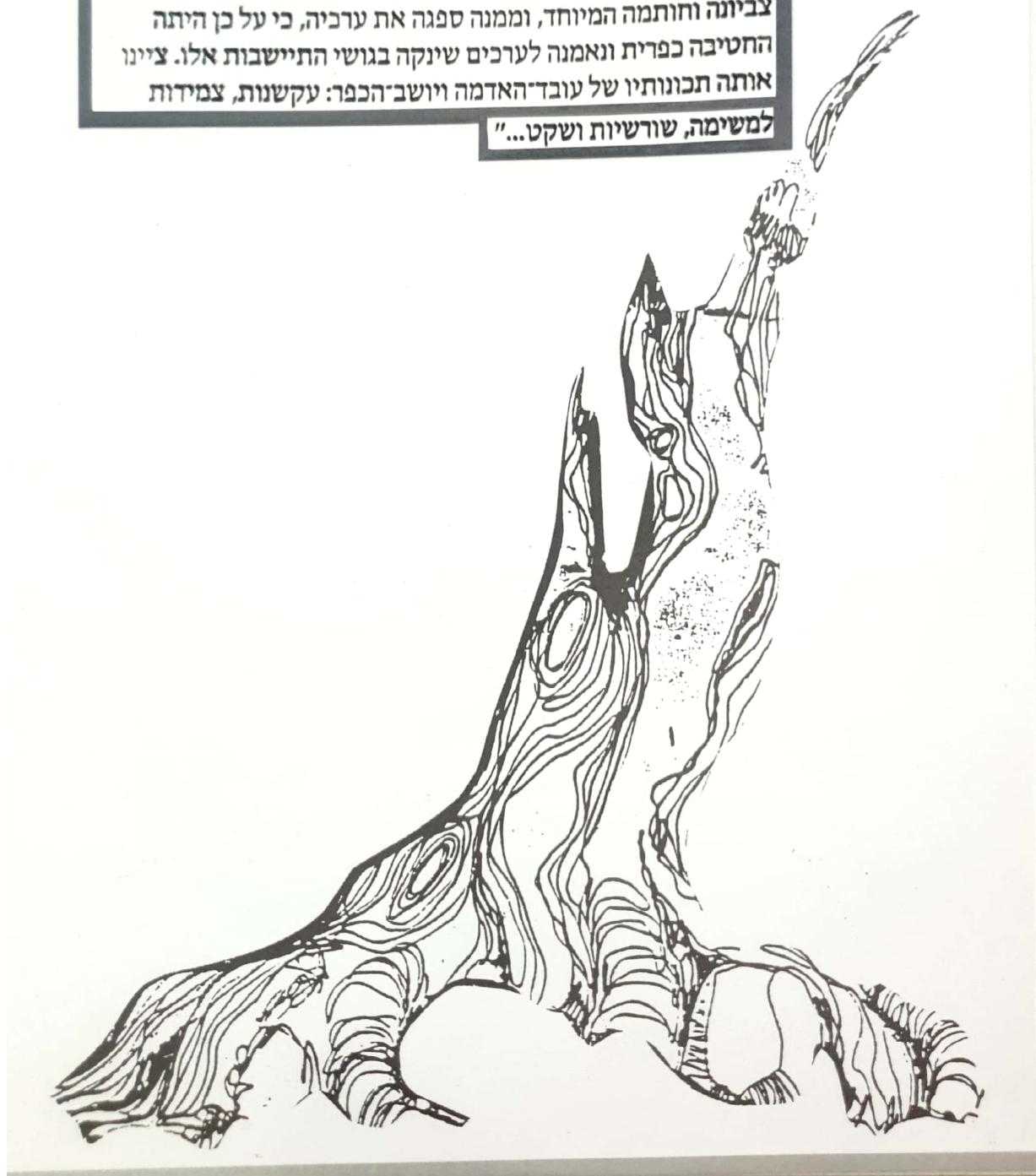
במלחמת-השחרור עבר לחוויה לשוחזרה השתתקף באחיזונה במטע לשוחזרה הנגב ונפל לידי רפיה ב-1949.1.4. היה קבור בגבולות. ביום ט"ז במנח' אב השנה (11.8.1949) הועבר למנוחת-עולםם בבית הקברות בנחלות-צחק.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של החטיבה וולוי במלחמת העצמאות היה מוגן ורב-פוניים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן שנים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמים ומפקדים, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרובי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת הזמן חסידי לחימה ארוכים בני עיר ורים ואפ' עולים חדשים אנשי נח"ל ומח"ל. ראו לציון, כי ביום תש"ח היו בחטיבה גולמי בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ובבות מהן פעלו כקשיות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולמי כור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות. בסיכון המבוא שכחנה נחים גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל-היא שנותנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיחוד, וממנה ספגה את ערוכה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכיהם שינקה בגושי התישבות אל. צינו אותה תכונותיו של עובדי האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט..."

לוחם בתש"ח

במסדרים
ואימוניים

הקרב בו נפל יעקב

תקרב על משלט בית הקברות

תחתקפת על משלט בית הקברות נעודה ליבז בינוואר. בלילה שלפני כן יצא לשם פטרול סיור קטן. תפקידיו היו לבדוק את השטח ולהשתדר להבחין גם בסוג הביבורים שבמוקם ובטיובם.

בתגיעו אנשי הפטרול למרחק של כ-300 מ' מן הגדר הסובבת את המשלט, התחילו לנבוח כלבים, (מקום היה ורועל וחושות ערביות שנעובל). מיד נחלק הפטרול. — שניים מן האנשים פנו הצד ומשכו בעקבותיהם את הכלבים, בעוד שניים אחרים הדרו תגדד החיצונית והתקרכבו לגרור הענימית של המשלט (המרחק בין גדר למגדל היה כ-80 מ'). הם סיירו חיטב את הסביבה בחפשם את הדרך המתאימה ביותר לחתימת הכוח.

לפי התכננית הוצרבה הפעולה להיות התקפת-לילה שקטה. הנחנו שנפרוץ את הגדר החיצונית בליшибינו בונה והסתערות תבוא כשהכוונה יהדר לשטח שבין שתי גדרות, וגדר הפנימית תופצץ ע"י בונגלר-טורפדו.

במסוף לאנשי פלוגתני, צורפו אליהם מקלע בינווני ומרגמה בת 81 מ"מ, וכן 4 חבלנים עמוסי בוגנורים ומכתירים לגלי מוקשים. נסוף לכך עמדו תותחים לרשותנו, לסיווג ישר לנו ולכוח השני אשר צירק היה במקביל לנו להשתלט על משלט. 102

יצאנו עם ראשית הליל. הדרך עד ליעד עברה ללא כל תקלות, אף כי נמשכה יותר וכן משכפיינו. משעה הגיעה היחידה למרחק של 400 מטר מהגדר נייחנה לאנשים שהות למנהה כי עיפר מהדרך הארוכה. חולית מקצעי הגדר נשלחה קדימה, להכשיר את מעבר הכוח. החוליה הגיעו למקום בסדר. הסמל, שהיה אחראי על היחידה, טעה בדרכו חורה והגייף אליו רק בעבר זמן רב בזורה. העיבוב הממושך הזה בbijouterie הביע אותו לחשוב שהגדר החיצונית עמידן לא קוצצת, והשתתי עליון בן לתקלות. נתתי, איפואו הוראה לתותחים לפתח באש-טיטוות, שיינו מוכנים לסייע, על כל צרה שלא תבא.

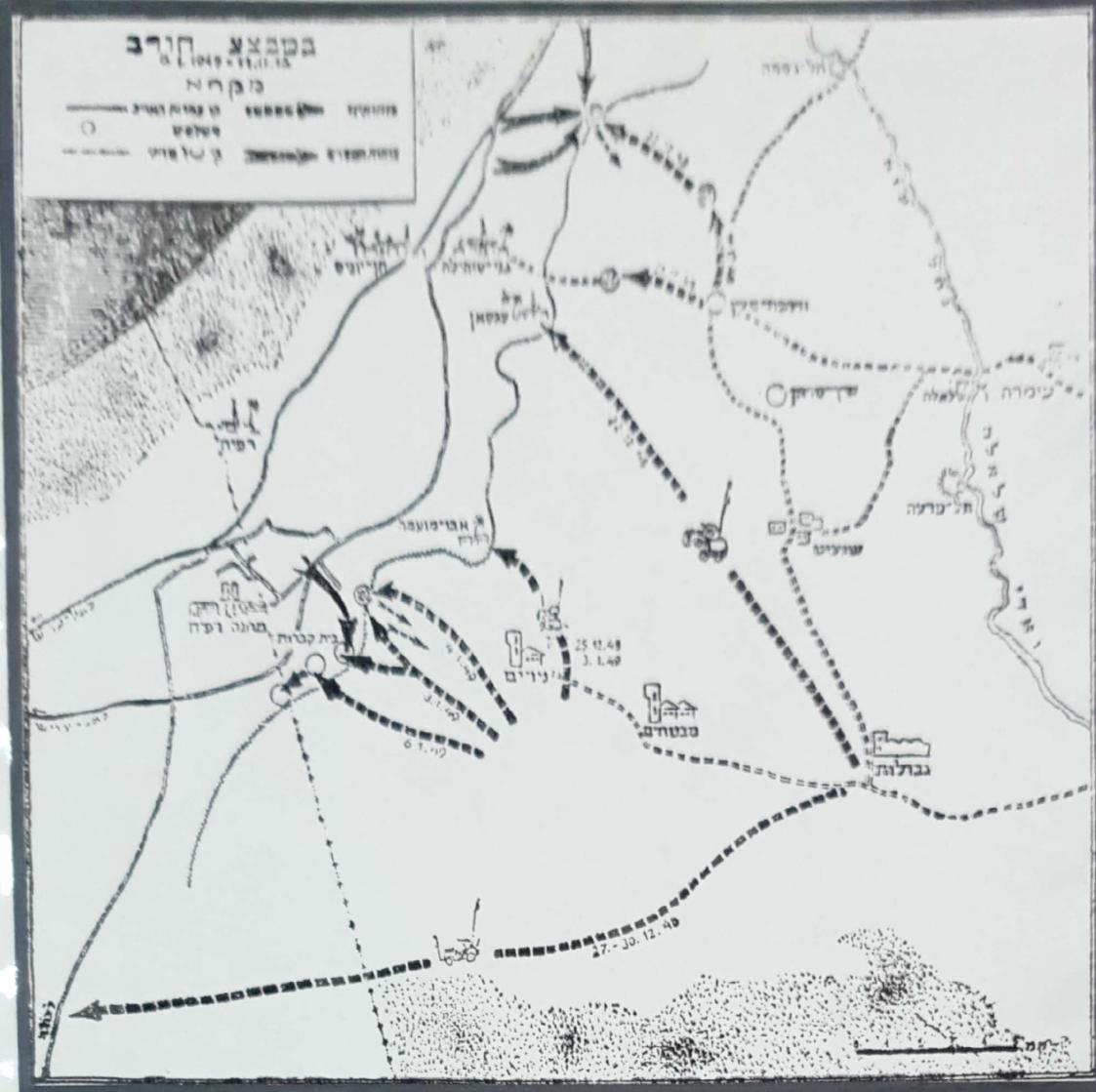
התותחים פתחו באש. הטה היה מופר. פקדתי להקטין את הטה ו אף על פי כן לא הצלחנו לפגוע במשלט. החלטתי על כן להפסיק את האש ולהזoor לתבנית הראשונית — הסתערות שקטה, אף כי חששתי קצת, שהഫגזה עוררה את המצדדים ונגרם הפתעה בטל. קויתתי, שאי המשכת ההפגזה לבטל את הכווננו.

היחידה התקדמה בשקט עד למרחק 20 מטר מן הגדר החיצונית. כאן פשטנו הרובאים את עורף הציד ותחמושת להקלת ההסתערות וכל מחלקה ריכזה לחוד את חפציה. המקלע הבינווני והמרגמה נשאו מאחור כשם מוכנים לסייע להסתערות ולהבטיח באש האגפים.

היחידה חזרה פנימה דרך הטרצות שהופנו והתפרקמה בפיקוד הס.מ.פ. עד לסתה של כ-50 מ' מהגדר הפלניתית. הואיב מרגיש בתם ופתח באש ממכונת "ויקרס",

ומיד לאחריה פתחה באש מפונת נוטפת. מיד נזתנו מוקדמת האש לאנשי החבלנים התקורמו. פוצצו את הגדר ומחלקות הטענו פגיעה. פיזבוש המسلح לא ארך, אלא דקות מספק. נחטטו שבויים. פינוים עפקו המשלט קען בזרגת לוייטינג, 2 מכוונות ויקרס, 2 מרגמות 3 איטלקיות, מקלעים ורוביים. גשלט היה מושׂפֵר יפה עם תעלות קשר למעלה מהראש ובונקרים לשכון, שע' ותחמושת, ואפלו בזקן מגוריים לקצין.

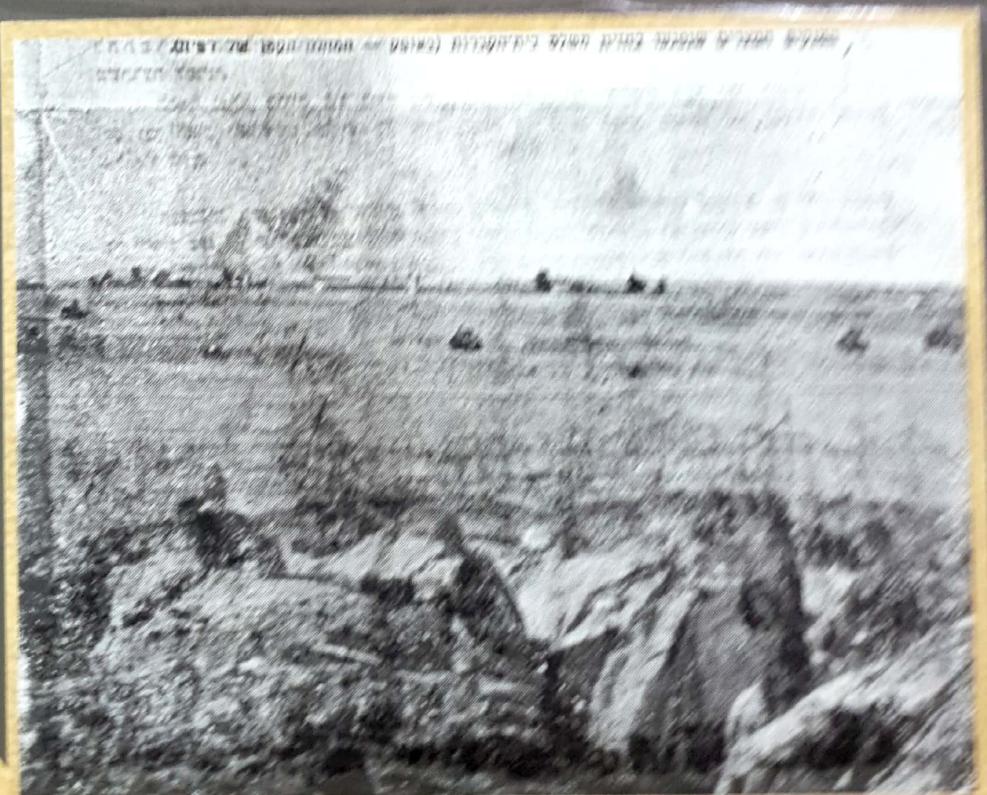
התחלנו מיד לארגן את האנשיים להגנה היינטיג' ולחפור עמדות לעבר רפיטה. כל חציו העודף שנדרק בתחילה — הונגן פגיעה, אך רוכזו כל הפאולרים. בונקרים האגוריים של הקען הפרק לרפואה. האנשיים נטשו שלא להחרוץ מעל לעמדות מחשש הפאונה המקומית. פפי הקען נודע, שהמקרים טווים למפאר ע"י התותחים המאל"ט, ואנחנו, בעבר שעה התחלנו תותחי 25 ליטראות בהפגזה אך היה זה הפגיעה דיליה, שלא הפרעה לנו.

זמו קוצר לאחר חכיבוש הגיא הדרג החני ועמו ציוד נסח' תחמושת, 2 תותחי
כלי-תחמושת ומוקשים גט. המכוניות חזרו את הפצועים והשבויים.
בערך נספיק להחלף היבט לכיוון רפיה ולהציג את המותחים הבט.
במקום, — האיר השהה. לפניו במרחך 800—1000 מטר בערך, עמדו בשורה כ-9
טנקים ומינה משורייניהם. הטנקים נדמו מלאחן זה "פאשלמנזיה" אך למשעה, היו אלה
טנקים קלים מטוסים ("לוקומט"), שעשו כן קראות וקדוקם לטמי. בז' נתתי הוראה
להתענוגות קלים להתלבב עד לטווח הפגיעת חבטה, ורק אז לפתח פאש.
דו"ה האנשיים נפלו במקצתו משנודע להם כי משלט 102 לא נכבש, וכי אנו
עלולים לספוג את כל פגדי התקפה. המציגים החלו בהתקפה, שארכנה כשעת'ר, מתויה
לייש. ואזתחים אנטיג'ויריים שבליסם היה ברפיה. חז' של אהארווניס פצעה רבים
מאנשיותו לין שמנוי מהירות הקולעים לא יכולנו לשמעו את הוקישת חרואשנה והם
התפוצצו מעל ראשם לסתע'פת תאומות. התנקים המצריים חתמו לווז' פשא-על-הרגלים
רצ' בעקבותיו, כייה מאורי כל טנק. מימין נפתחה עליינו אש של מכוניות-ירית.
מכוניות משא משלגנו שהביאה את התותחים, נתקעה לטמי חערת ואל-אמ' אל-סתמה

卷之三

הפל נעשה בנסיבות של מצולמה
בבבליותם של מוסלמים ונטהלה אל עוזיר מוכחת. אני מפסיק לעצמי
אתה את גישתך ותפקידו הבהיר בתקופת פטרכיה. ישותה הרבשה שנתקה. השמים
הנוראים והרבים קדשו קדש נאותך זו ואותך גותך לרוצח "ביתה-קדשו". ובינתיים גוננו משריכים
את רוחך ותפקידו הבלתי-קדוש קדשו שעתך כל תשליחת פרועת באנומת וחזרות ומכתמת את הzi'ות:
אתה תומך בתקופה קדשך בתקופה קדשך — ווושת קפואה וקמה בשנייה, בסכל אחד מפסיך
אתה תומך בתקופה קדשך ואותך עוזר ווושת-ללא לסתך. כדי שלא יתחוו מרהוקים בין אתה לרעעה,
אתה תומך בתקופה קדשך והוא תומך בתקופה קדשך תגבורות עם המשך השורה, של רזם מדי
אתה תומך בתקופה קדשך ואותך עוזר ווושת כורעים ומחכים. ומתבללה פקודה טן המים
אתה תומך בתקופה קדשך ואותך עוזר ווושת מראש. גבעה לבנה, הנשכפת בהריות באוד הירת

העקבות מתגברת. קשר־אלחות, מילים מסוימות, ותחותחים דופקים. נשמעים גם הרים הפטגוניה על מסלך 220 — יערת של פולגה ב/>^ר הפטגוניה נופלים מאנו והלאה — לא במקום שצווין עלי הסייעות? — אין לדעת. תסירות חורו לחוביל את דרג ב' ואילו הסמל לא חור עזין. המ"פ מפסיק את **אש** המתוחים וטוקד להתקדם נוכחנו — «אט-אט, קומו להתקדם. אל תשכח את הטו-אונטש!»
 הגע מתקדמים בשורה פרושת, ואני צועץ אחר המחלקה ומכוון את הכיתות. הגען לפירצה. אותו רגע הופיעו הסמל ותבשו. אנו עוברים את הגור, לאחר שהשרנו בירחוקימה את החgor הפיזיומת, התחרושת הנוסףת, הפיאט והטורוגמה. עתה הוקל לחבורים. הם חפשים יותר, מבדנים את רוביהם ונכוונים להתקדם. — «להתקדם...» שקט גדול ועמוק, הלב אינו שקט. רוגש, מיחל לרגע שומפרץ ונסגרה. המשלט הולך ומבהיר לעינינו ומבוהק בחולו הלבנבן, הנשוף אל... יירה. שנייה... ושילישית אחרת... נדרש אותה ואחריו שנים — שתי מבנות «ויקרטס» החלו לירוק אש אל פנינו. פגדי "3 עפים, אבל נופלים מאחורינו. מסתבר שהרגישו בנו. האם המתוחים אשיטים? — «אש!...» הבחוורים דופקים, מגבידים בכך את בטחונם העצמי. אש האויב שוכבת קמעא. — «להתקדם!...»
 הסמל שלו, נתן — שוכב «קום», — אני קורא לו, — «קומו!» אינו נע. אני דוחפו. טוקן. נחרג... המחלקה מתקדמת ביגימת. שוב צורות, — ושכיבה. ישכר פורץ קרים ומסיל רימון, התפוצץ. המחלקה מוסיפה להתקדם. גדר שנייה ניצבת לפניינו. היא מפילה את חתינה — המתוורדים לה גם מוקשים? — יריות נשמעו מפה ומשם וצוקות. אני משלח קרים את התבנן, הוא ניגש ומנעל את **ה-ביבנגלור**, התפוצצות אדירה. כיתה אחת נבהלה ונסoga מיד לאחוריה. לא שמעו את הוראותי, קולי נזהה, «מה העניין?» — הם שואלים. «להזoor מיר». שקט. שום קול אינו מגיע מכאן ומשם. הבחוורים צועקים בהלה, כי כמו מן המקלעים, הסטנים והרוובים אינם יורים — הכל סתום. אני פוקד להפסיק לירות ולהתקדם. הבחורים זוקים קרים ופורצים בעקבות־יעיזוד לעצם ולחבירות. אגונות אדרות, והננו בתוך המשלט. דoitש הפעיל רימון, אך התפוץץ בידו וגתרסק... קרבן שני.

מסתבר יותר ויותר שהענין חם. המשלט בידינו, הודות להתרצותנו החלטית והמהירה. יפה שקט... המחלקה השונה אף היא לירינו.
 מסתבר שהמשלט קטן מלהוביל את שתי המחלקות, עדותות, עזרות, עזקות של 60 בוחרים למעט טפסים בתועלות ההתארגנות ארוכה ומן. האיזוד והמרגמות שהושאו מאחור הוזנו אל תוך המשלט היחילנו להתחדר ולהגדיל את השטם המוחזק. חубודה נשלטה. הלב רוגש. הולך ומתדרד שננו דוחקים בזמן, הבוקר קרב והולך. שאלתי את חמי'פ על מטבח העמנים. השיב: «נכשלנו ב-102. אין וסתל פלאזים...» לבי מר עלי. נוכחות. שאלתי: «הנחייך למניין?» — «אל עלה צל של אורהור», — היתה התשובה מכאן — דרג ב', הגען. תוחחות נtan, תחרושת למכ"י ולמרגמ"ג. פיאטים, מזון, מטבח וশפכות.

המשלט התרען והתחזק לקראת הבוקר המאי. פגיהם בלתי מדויקים מתחילה להצטופף סבבונו, והחלה מعرכת העמידה של משלט **בית־הקבילות**. עמידה מס' ארת. — זהו הסיכון. הוא חיובי בהחלט. אלא שלדיונו היה זה יומ של בכור, רעם, עזות, תלישות, הבלבול, פחד, זועה, עצבנות, ולפתיהם גם עליונות שגעונית, צער וכאב על נופלים, שמחה אונזיה על שנשלחת בחיים, תארות רלאה להזכיר את המצתרים המסתערים עליינו ורלוון עז לאנוכי שיגמור כבך הזברה. זה, למעשה, היה כל הקרב — מה שעבד עליינו. השאר אינו אלא סדר הקורות...
מולחה חבט